

πεφοβημένος· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο, τοῦτο δὴ τὸ τῶν Φαιάκων
 πάθος ἐπεπόνθειν· πολὺν γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον
 κεκηλημένος· εἶτα πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κατειλημμένος
 τοῦτο μὲν ἰδρῶτι κατερρεόμην, τοῦτο δὲ φθέγγασθαι βουλόμενος
 ἐξέπιπτόν τε καὶ ἀνεκοπτόμην, καὶ ἦ τε φωνὴ ἐξέλειπε καὶ ἦ 5
 γλῶττα διημάρτανε, καὶ τέλος ἐδάκρνον ἀπορούμενος· οὐ γὰρ ἐξ
 ἐπιπολῆς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἡμῶν ὁ λόγος καθίκετο, βαθεῖα δὲ καὶ
 καίριος ἡ πληγὴ ἐγένετο, καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθεῖς ὁ λόγος
 αὐτῆν, εἰ οἶόν τε εἰπεῖν, διέκοψε τὴν ψυχὴν. εἰ γὰρ τι δεῖ καμὲ
 ἤδη φιλοσόφων προσάψασθαι λόγων, ὧδε περὶ τούτων ὑπέιληφα· 10
 36 δοκεῖ μοι ἀνδρὸς εὐφυοῦς ψυχὴ μάλα σκοπῶ τινι ἀπαλῶ προσ-
 εοικέναι. τοξόται δὲ πολλοὶ μὲν ἀνὰ τὸν βίον καὶ μεστοὶ τὰς
 φαρέτρας ποικίλων τε καὶ παντοδαπῶν λόγων, οὐ μὴν πάντες
 εὐστοχα τοξεύουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν σφόδρα τὰς νευρὰς ἐπι-
 τείναντες εὐτονώτερον τοῦ δέοντος ἀφιάσιν· καὶ ἄπτονται μὲν καὶ 15
 οὗτοι τῆς ὁδοῦ, τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ'
 ὑπὸ τῆς σφοδρότητος διελθόντα καὶ παροδεύσαντα κεχηнуῖαν
 μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν. ἄλλοι δὲ πάλιν τούτοις
 ὑπεναντίως· ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τε καὶ ἀτονίας οὐδὲ ἐφικνεῖται
 τὰ βέλη αὐτοῖς ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν, ἀλλ' ἐκλυθέντα καταπίπτει 20
 πολλάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ· ἦν δέ ποτε καὶ ἐφίκηται, ἄκρον μὲν
 ἐπιλίγδην ἄπτεται, βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πληγὴν· οὐ γὰρ
 37 ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐμβολῆς ἀπεστέλλετο. ὅστις δὲ ἀγαθὸς τοξότης καὶ
 τούτῳ ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκριβῶς ὄψεται τὸν σκοπόν, εἰ μὴ
 σφόδρα μαλακός, εἰ μὴ στερρότερος τοῦ βέλους. γίνονται γὰρ 25
 δὴ καὶ ἄτρωτοι σκοποὶ. ἐπειδὴν δὲ ταῦτα ἴδῃ, τηνικαῦτα χρίσας
 τὸ βέλος οὔτε ἰῶ, καθάπερ τὰ Σκυθῶν χρίεται, οὔτε ὀπῶ,
 καθάπερ τὰ Κουρήτων, ἀλλ' ἠρέμα δηκτικῶ τε καὶ γλυκεῖ φαρ-
 μάκῳ, τούτῳ χρίσας εὐτέχνως ἐτόξευσε· τὸ δὲ ἐνεχθὲν εὖ μάλα
 ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ πολὺ τοῦ 30